● ОСТАННЄ ІНТЕРВ'Ю

«Людина може бути сильнішою за зброю силою свого духу і волі»

...Неподалік міста Дебальцеве Донецької області в бою загинув командир 11-го батальйону територіальної оборони «Київська Русь», доброволець, десантник полковник Олександр Гуменюк. За місяць служби в зоні АТО його підрозділ звільнив п'ять міст, полонив вісім ватажків терористів... СТОР. 4

● АНЕКСОВАНИЙ РЕГІОН

«Оборона Криму» з приціломм

...Причина російської активності зрозуміла. Крим «з Україною» і Крим «без України» — це два абсолютно різні півострови. Особливо в середньо- і довгостроковій перспективі. Тобто існування пів-острова та його розвиток пов'язані з материковою частиною нашої країни, як би російському керівництву не хотілося його «ізолювати» або включити в російську державну «орбіту».

У соціальному, інфраструктурному, фінансово-економічному та інших аспектах життєдіяльності нормальне існування півострова, а надто — як курортної зони, просто неможливе без «великої» України... СТОР. 5

● МОДЕРНІЗАЦІЯ РЕАКТИВНИХ СИСТЕМ ЗАЛПОВОГО ВОГНЮ

Від «Граду» до «Бастіону»

СТОР. 6

Народна армія

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ЧЕТВЕР, 21 СЕРПНЯ 2014 РОКУ №46 (5279)

● АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

«ГОЛОВНЕ — ЗВІЛЬНЕНІ МІЛЬЙОНИ ЛЮДЕЙ, ЯКІ ПОВЕРТАЮТЬСЯ ДО МИРНОГО ЖИТТЯ»

— Сьогодні нам треба здійснити перегрупування сил, яке забезпечить захист нашої території та продовження наступальних дій армії, — сказав Президент України — Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко.

Глава держави наголосив, що сьогодні стоїть завдання перерізати систему забезпечення терористів найманцями, новим озброєнням, боєприпасами, оскільки через неконтрольовані ділянки кордону продовжується їхнє надходження. За словами Президента України, тактика зараз полягає в тому, щоб «розсікти території, які контролюються терористами, на зони, щільно звузити кільце і не дати можливості для постачання зброї та боєприпасів».

СТОР. 2

● ХРОНІКА АТО

ТАКТИКА «РОЗСІКАННЯ І ДРОБІННЯ» — В ДІЇ

Фото з архіву «НА»

Українська армія продовжує операцію зі звільнення Донецька. Для блокування угруповань терористів у столиці Донбасу сили АТО організували понад 30 опорних пунктів навколо міста. Водночас аеромобільні та механізовані підрозділи українського війська продовжують стримувати терористів, які намагаються прорватися до Луганська в районах Новосвітлівки й Хрящуватого від російського кордону. Тепер цей район заблокований десятками блокпостів і опорних пунктів наших військових. СТОР. 3

E-MAIL: N_ARMY@ARMY.KIEV.UA

HTTP://WWW.NARODKA.COM.UA

УКРАЇНА І СВІТ

ПІДТВЕРДЖЕННЯ СОЛІДАРНОСТІ ТА ПІДТРИМКИ НАШОЇ ДЕРЖАВИ

Президент України Петро Порошенко провів консультації з Федеральним канцлером Німеччини Ангелою Меркель та Президентом Республіки Білорусь Олександром Лукашенком.

Як повідомила прес-служба глави держави, Петро Порошенко подякував Канцлеру Німеччини за її зусилля щодо мирного врегулювання ситуації на Донбасі. Він також високо оцінив сприяння німецького уряду в налагодженні міжнародного діалогу, зокрема проведення чотиристоронньої зустрічі міністрів закордонних справ Німеччини, України, Франції та Росії 17 серпня. Співрозмовники погодились, що наступним кроком для знаходження шляхів вирішення має стати зустріч на найвищому рівні.

Також було обговорено можливість продовження подальших переговорів для пошуків шляхів врегулювання ситуації на Донбасі за участю Європейського Союзу.

У телефонній розмові з Президентом Республіки Білорусь Олександром Лукашенком Президент України подякував йому за можливість проведення 26 серпня у Мінську зустрічі високого рівня у форматі Україна — Європейський Союз — «Євразійська трійка».

Сторони обговорили низку питань двосторонніх відносин та врегулювання надзвичайної ситуації на українському Донбасі.

У ході телефонних консультацій Президента України з Президентом Європейської комісії Жозе-Мануелем Баррозу Петро Порошенко поінформував про розвиток ситуації на Донбасі та провокації Російської Федерації, що тривають і спрямовані на загострення ситуації з безпекою в регіоні, а також про обстріл терористами організованої колони мирних громадян, яка покидала Луганськ під білим прапором.

Президент Європейської комісії засудив цей жахливий злочин терористів та закликав до негайного об'єктивного розслідування трагедії. Він наголосив на необхідності забезпечення захисту мирного населення. Президент України запевнив у започаткуванні розслідування обставин цього злочину та притягненні винних до відповідальності.

Президент Європейської комісії підтримав ініціативу Президента України про запрошення сторони ЄС для участі в зустрічі високого рівня, яка відбудеться 26 серпня в Мінську в форматі Україна — ЄС — «Євразійська трійка» (Білорусь, Казахстан, Росія) для обговорення питань, пов'язаних з імплементацією Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, енергетичної безпеки та стабілізації ситуації на Донбасі.

Петро Порошенко подякував Жозе-Мануелю Баррозу за готовність направити одночасно трьох членів Європейської комісії (Високого представника ЄС з питань безпеки і зовнішньої політики Кетрін877 Ештон, віце-президента Єврокомісії — комісара з питань енергетики Гюнтера Оттінгера і комісара з питань торгівлі Карла де Гухта).

— Такий безпрецедентний крок — це підтвердження солідарності та підтримки України Європейським Союзом, — зазначив Президент.

Співрозмовники також обговорили питання надання Україні третьої хвилі макрофінансової допомоги ЄС.

АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

«ГОЛОВНЕ — ЗВІЛЬНЕНІ МІЛЬЙОНИ ЛЮДЕЙ, ЯКІ ПОВЕРТАЮТЬСЯ ДО МИРНОГО ЖИТТЯ»

Президент України Петро Порошенко провів нараду з керівниками силових відомств, на якій обговорювалась тактика подальших дій в антитерористичній операції, повідомила прес-служба глави держави.

— Нам потрібно сьогодні розглянути новий зміст військової операції в нових обставинах, — поставив завдання Президент України.

Петро Порошенко відзначив, що підтверджується інформація про потрапляння на територію України 1200 навчених бойовиків та важкої військової техніки «з боку східного сусіда». Частину цієї техніки було знищено, щодо решти вживаються заходи з її знищення.

— Сьогодні нам треба здійснити перегрупування сил, яке забезпечить захист нашої території та продовження наступальних дій армії, — сказав Петро Порошенко.

Глава держави повідомив, що наступ українських Збройних Сил, Національної гвардії успішно триває, хоча дається це дорогою ціною.

— Кожного дня ми втрачаємо українських героїв, — зазначив він. — У результаті прямого влучення гранати був знищений БМП з десантниками, серед загиблих — чоловік відомої волонтерки Тетяни Ричкової. Глава держави доручив Міністру оборони підготувати подання на нагородження героїв, які ціною свого життя захищають Донбас.

Глава держави наголосив, що сьогодні стоїть завдання перерізати систему забезпечення терористів найманцями, новим озброєнням, боєприпасами, оскільки через неконтрольовані ділянки кордону продовжується їхнє надходження. За словами Президента України, тактика зараз полягає в тому, щоб «розсікти території, які контролюються терористами, на зони, щільно звузити кільце і не дати можливості для постачання зброї та боєприпасів».

Петро Поршенко наголосив, що від терористів звільнено десятки міст і селищ.

— Головне — звільнені мільйони людей, які повертаються до мирного життя, — сказав Президент.

Глава держави зазначив, що найбільш контрольовані бойовиками міста сьогодні вже взяті в облогу. Але, на жаль, на них насувається екологічна катастрофа. На шахтах Донбасу вода піднімається на небезпечний рівень. Терористи руйнують артилерійським вогнем трансформаторні підстанції, що підриває енергозабезпечення підприємств постійного циклу.

— Фактично руйнується промисловий потенціал Донбасу, — сказав Президент України, повідомивши, що зараз українські ремонтники часто під кулями відновлюють системи енергопостачання.

— Оскільки терористи в цих містах — люди тимчасові, вони не мають нічого, що б їх пов'язувало з цими містами, їм чим гірше — тим краще. Вони руйнують інфраструктуру, підривають підстанції, підривають мости, руйнують підприємства. Вина за це лежить виключно на бойовиках та їхніх закордонних покровителях, — зазначив Петро Порошенко.

ПРІОРИТЕТИ УРЯДУ

«ВИСТОЯТИ МОЖЕМО ТІЛЬКИ РАЗОМ»

— Єдина галузь сьогодні, яка демонструє зростання, — сільське господарство, — заявив Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк на початку зустрічі з представниками найбільших сільськогосподарських товаровиробників України, що відбулася на Черкащині в межах круглого столу «Основні аспекти «Урядового пакета комплексних змін у податковій системі (Концепції реформування податкової системи України)». — Наше завдання — зробити все для того, щоб Україна повернула вплив на світовому продовольчому ринку.

За словами глави уряду, «в нас є земля і можливість нагодувати Україну і годувати значну кількість країн, які повинні валютою платити Україні за те, що ми продаємо сільськогосподарську продукцію».

Прем'єр-міністр України повідомив, що за перше півріччя 2014 року експорт української продукції до Європейського Союзу зріс на 1,3 млрд доларів, а в Російську Федерацію зменшився на 2,5 млрд доларів.

— Це означає, — зазначив він, — що підприємці шукають вихід на європейські ринки.

Позитивним сигналом є й те, що Україна продала іноземному інвестору облігації внутрішньої державної позики на понад 200 млн доларів на 2,5 року під 18,9%.

Водночас, за словами Арсенія Яценюка, «Російська Федерація, яка перетворилася з країни-сусіда на країну-ворога, ставить за мету знищити Україну як політично, так і економічно».

— Вона не просто здійснює військову інтервенцію, вона не просто здійснює політичну інтервенцію. Вона насамперед здійснює економічне і політичне знищення України, — заявив глава уряду.

За його словами, у результаті таких дій російської сторони Україна переживає дуже складні часи, оскільки бомбардуванню піддаються мирне населення, об'єкти інфраструктури, шахти, заводи тощо.

— Якщо ми раніше рахували, що на відновлення Донбасу за першими прикидками треба 8 мільярдів гривень, то як би не сталося так, що буде треба 8 мільярдів доларів, — сказав Арсеній Яценюк.

Він наголосив, що Путін, ведучи війну на Сході, «бореться проти України також і задля того, щоб захопити території, завдяки яким можна годувати і заробляти». Вже зараз внаслідок російської військової інтервенції українські аграрії втратили частину врожаю, а це мільярди доларів.

Глава уряду зазначив, що в цих складних обставинах важливо, щоб українці були єдині й боролися за мир: «Хлопці, треба вистояти. Вистояти можемо тільки разом».

Також Арсеній Яценюк наголосив, що уряд робить усе можливе для стабілізації ситуації в Україні. Він зазначив, що в умовах, у яких зараз доводиться жити нашій країні, інвесторів залучати досить важко. Саме тому уряд працює над залученням додаткових коштів від Міжнародного валютного фонду і Світового банку, «щоб утримувати хитку стабільність».

Прем'єр-міністр повідомив, що між урядом і МВФ досягнута домовленість про подальше виділення коштів Міжнародного валютного фонду, повідомляє Урядовий портал.

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

«МЕРТВА ЗОНА» — НАЙБЕЗПЕЧНІША

У прибережній смузі Атлантичного океану, в гирлі річки Сент-Пол, що поблизу столиці Ліберії міста Монровія, льотчики та особовий склад рятувальної парашутно-десантної групи 56-го окремого вертолітного загону Збройних Сил України Місії ООН у західноафриканській країні провели тренування з евакуації умовно постраждалих на воді.

Екіпажі вертольота Мі-8 відпрацьовували польотні завдання на виконання рятувальних робіт у режимі зависання над водною поверхнею. Роль умовно постраждалих виконували рятувальники та медики загону, які за допомогою сигнальних засобів позначали місце свого перебування. З вертольота, що на кілька секунд завмирав над об'єктом пошуку, лебідкою опускався трос із кріслом для евакуації. Його фіксація в руках потерпілого засвідчувала виконання екіпажем польотного завдання, після чого вертоліт залишав зону проведення рятувальної операції. На землі відбувалася заміна екіпажу, який заново відправлявся на пошук та евакуацію потерпілих. Загалом упродовж тренування було проведено вісім евакуацій.

Зі слів командира 56-го окремого вертолітного загону Збройних Сил України місії ООН у Ліберії, військового льотчика І класу полковника Петра Пліса, тренування мало умовний характер і передбачало відпрацювання льотним складом низки складних практичних елементів.

— Серед усіх національних контингентів, які під егідою ООН виконують миротворчу місію в Ліберії, — зазначив полковник Петро Пліс, — лише українські миротворці здійснюють авіаційні завдання з пошуку та евакуації потерпілих як на суходолі, так і з водної поверхні. Щодня для виконання таких завдань у 30-хвилинній готовності перебуває визначений екіпаж загону. Досвід проведення пошуково-рятувальних операцій є як у льотного складу, так і в рятувальників загону. Такі тренування дають кожному українському миротворцю хорошу практику та можливість підтримувати свій фаховий вишкіл на високому рівні.

Керівник тренування, заступник командира загону з льотної підготовки підполковник Євген Вакуленко зауважив:

— Специфіка проведення рятувальної операції в режимі зависання над водною поверхнею має багато особливостей. Насамперед це стосується зниження та зависання над об'єктом пошуку. З висоти 25 метрів шквальний потік повітря від гвинтів вертольота хвилями розганяє усе навкруги. Водночас під самим вертольотом утворюється так звана «мертва зона», і дуже важливо, щоб об'єкт пошуку в момент зависання вертольота перебував саме там. Такий режим потрібно витримати протягом проведення евакуації.

Сергій ФУРДИК,
Ліберія

● ХРОНІКА АТО

ТАКТИКА «РОЗСІКАННЯ І ДРОБІННЯ» — В ДІЇ

Також сили АТО продовжують наступальні дії та закріплюються на визначених рубежах у передмістях Луганська, Горлівки, Первомайська та зосереджують зусилля на утриманні висот поблизу кургану Савур-Могила. Продовжуються позиційні бої за Ясинувату та Жданівку в Донецькій області. Українські військові відрізали шляхи постачання до міста Іловайськ живої сили та техніки російських найманців. Зокрема, два КАМАЗи, які направлялись з Донецька до Іловайська, були обстріляні, один з них знищений разом з терористами, другий був змушений повернутися назад. Як бачимо, тактика «розсікання і дробіння», яку застосовують сили АТО, є ефективною.

18 серпня терористи неподалік Хрящуватого розстріляли колону з вимушеними переселенцями, які під білими прапорами прямували визначеним маршрутом з Луганська до Лутугиного, яке контролюється українськими військовими. Станом на ранок 19 серпня на місці трагедії члени пошуково-рятувальної групи знайшли 15 тіл загиблих мирних мешканців. Проте згодом у зв'язку з важкими боями група змушена була припинити роботу. Про це розповів речник Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України Андрій Лисенко.

У ніч на 19 серпня в районі села Деркульське Луганської області відбулося бойове зіткнення прикордонного наряду з групою терористів, озброєних стрілецькою зброєю, також і з підствольними гранатометами. Терористи намагалися перейти на територію Російської Федерації. Українські прикордонники відбили напад та не дали можливості російським найманцям прорватися через кордон.

Продовжувались обстріли позицій сил АТО з території РФ. Зокрема, росіяни артилерійським вогнем підтримують контратаки терористів у Донецькій області неподалік селищ Петрівське, Амвросіївка, в районі кургану Савур-Могила, біля селища Олександрівка, а також у Луганській області поблизу села Макарове. Артилерійський та мінометний вогонь вівся й по українських позиціях неподалік Мар'ївки та Червоного Яру Луганської області з району населеного пункту Селезньово Ростовської області.

До того ж Росія продовжує нарощувати військове угруповання в Ростовській області. Військовослужбовців запасу, призваних на всеросійські збори, направляють на кордон з Україною. Зокрема, угруповання збройних сил РФ у безпосередній близькості від кордону України збільшене за рахунок бойових тактичних груп з Єкатеринбурга, танкового підрозділу 35-ї окремої мотострілецької бригади з Брянської області РФ, 74-ї окремої мотострілецької бригади з Кемеровської області.

Початок на 1-й стор.

Підтримку терористів та посилення російської присутності на українському кордоні засудили у спільній заяві Генсек НАТО Андерс Фог Расмуссен та командувач військ в Європі генерал Філ Брідлав. Вони вказали на існування беззаперечних доказів підривної діяльності Росії на території України. У цьому контексті вони наголосили на необхідності подальшої присутності військ Альянсу в Східній Європі. «Щодня ми бачимо докази підривної російської присутності всередині України, зосередження боєздатних військ навколо кордонів і цинічні спроби представити Росію як постачальника гуманітарної допомоги», — йдеться в заяві.

Ситуація в районах, підконтрольних терористам, погіршується. Російські найманці продовжують руйнувати інфраструктуру Донбасу та мінувати мости й дороги. Але й цього їм замало. Загарбники замінували центральну районну лікарню і лікарню залізничників у Ясинуватій, підходи до школи № 19 у Шахтарську і навіть цвинтар у селі Первомайське Шахтарського району. Також 19 серпня в Луганську терористи несловʼянської зовнішності з установок «Град», які попередньо були встановлені у східних кварталах міста, обстріляли житлові будинки. На території села Чорнухине Перевальського району в результаті артобстрілу вони пошкодили газопровід низького тиску, через що припинено газопостачання 200-м абонентам.

Затримано групу терористів, які планували напередодні святкування Дня незалежності збити літак сил АТО. Це 6 російських найманців віком від 21 до 53 років, діяльність яких координувалась з Росії. Встановлено, що за вказівкою російської спецслужби, терористи реалізовували плани терористичних атак на стратегічно важливі обʼєкти Харківської області. Зокрема, на початку липня намагалися підірвати вантажний потяг на перегоні Зміїв-Занки та вчинили збройний напад на будівлю «Харківського бронетанкового заводу». Організатори групи вербували місцевих мешканців, забезпечували їх зброєю та засобами ураження. Під час затримання в них вилучено 5 РПГ, РПВ «Шмель», два автомати Калашникова, пістолет Макарова, 5 гранат РГД-5, 7 підствольних гранат, бойові набої. Також знайдено флеш-накопичувач з відзнятими доказами вчинення злочинів, адже свою діяльність терористи документували на відео, щоб звітувати перед кураторами з Росії.

За останніми даними, 20 серпня сили АТО продовжили наступ на позиції терористів. Зокрема триває операція із встановлення контролю над селищем Благодатним Амвросіївського району та проводяться оперативні заходи в Ясинуватій та Жданівці. Також українські військові повністю взяли під контроль місто Іловайськ Донецької області.

Спостерігається активність ведення російською стороною розвідки узбережжя Азовського моря. В цьому районі морська охорона Держприкордонслужби України зафіксувала провокацію з боку Росії. В районі населеного пункту Сєдове було виявлено 3 катери «Мангуст» берегової охорони Прикордонної служби ФСБ Росії, що рухались курсом на Маріуполь. Після попередження про відкриття вогню катери повернулись у територіальні води Російської Федерації.

Підготував Роман ВУС, «Народна армія»

● НА ПЕРЕДОВІЙ

ПІДРОЗДІЛИ ПОСИЛЕННЯ ПРИХОДЯТЬ ВЧАСНО

До опорних пунктів нашого війська, що діють на важливих напрямках у зоні антитерористичної операції, постійно вирушають підрозділи посилення. Вони виконують стрімкі марші, аби вчасно посилити позиції української армії на Донбасі.

— Ще вночі ми почали рух, — розповідає Андрій, він — капітан, командир підрозділу посилення, — спершу пересувались залізничним транспортом, потім бойова техніка зійшла з платформ і продовжила рух своїм ходом. Загалом за добу ми подолали сотні кілометрів. Зранку зробили нетривалий привал. Заправили техніку, оглянули її та вирушили далі.

У підпорядкуванні Андрія більше сотні бійців та чимало броньованої техніки. Бойові машини зняті з тривалого зберігання. Ремонтно-відновні бригади добре попрацювали і швидко повернули їх до строю. З особливою ретельністю командири підійшли до підготовки військовослужбовців цього зведеного механізованого підрозділу.

— Командувач оперативного командування «Південь» генерал-лейтенант Руслан Хомчак розпорядився узагальнити та проаналізувати весь набутий у боях досвід боротьби з терористами, — розповідає старший офіцер управління по роботі з особовим складом, — над програмою підготовки роти працювали фахівці різних служб. Врахували всі тонкощі бойової роботи. Насамперед — щодо знищення терористів, які облаштувалися в укріплених районах. Інструктори всі ці знання передали бійцям підрозділу. У складі посиленого підрозділу — військовослужбовці-контрактники та військовослужбовці, які призвані на військову службу під час часткової мобілізації. Вони добровільно виявили бажання вирушити в зону проведення антитерористичної операції.

Більшість військовослужбовців цього підрозділу — зі Сходу та Півдня країни. Олег — солдат із Дніпропетровська — каже, що вже подружився з товаришами по взводу:

— Я приїхав сюди захищати свою країну. Тут важко, але ми все витримаємо. Трохи брудний після маршу, але це нічого.

Після довгої дороги ті, хто їхав «на броні», виглядають немов сажотруси. Порох польових доріг скрипить на зубах. Та солдати на це не звертають уваги. Кажуть, що хочуть якомога швидше звільнити Україну від російських найманців і повернутись додому. Ще один Олег — з Полтавщини. Цьому бійцю вже під сорок років: «Я опинився тут, бо ми мусимо встановити мир у нашому спільному домі — Україні. Це не наша війна, нам її навʼязали. І ворог не хоче зупинятися, «надсилає» на Донбас свою «гуманітарну допомогу» у вигляді артилерійських снарядів. Ми маємо покласти цьому край».

Владислав НАЗАРКЕВИЧ, АТО

Народна армія
21 серпня 2014 року

ОСТАННЄ ІНТЕРВ'Ю

«ЛЮДИНА МОЖЕ БУТИ СИЛЬНІШОЮ ЗА ЗБРОЮ СИЛОЮ СВОГО ДУХУ І ВОЛІ»

НЕПОДАЛІК МІСТА ДЕБАЛЬЦЕВЕ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ В БОЮ ЗАГИНУВ КОМАНДИР 11-ГО БАТАЛЬЙОНУ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОБОРОНИ «КИЇВСЬКА РУСЬ», ДОБРОВОЛЕЦЬ, ДЕСАНТНИК ПОЛКОВНИК ОЛЕКСАНДР ГУМЕНЮК. ЗА МІСЯЦЬ СЛУЖБИ В ЗОНІ АТО ЙОГО ПІДРОЗДІЛ ЗВІЛЬНИВ П'ЯТЬ МІСТ, ПОЛОНИВ ВІСІМ ВАТАЖКІВ ТЕРОРИСТІВ

…Нині я вдячна долі за те, що, скориставшись моментом, поспілкувалася з командиром 11-го батальйону територіальної оборони «Київська Русь» Олександром Гуменюком і подякувала за його мужність. Адже він — доброволець — наполіг, щоб йому дозволили створити батальйон, хоча міг залишитися вдома — його не призивали. Та й троє дітей — десятирічні сини-трійнята — були законною підставою не йти на фронт.

Не скористався цим, не вважав за можливе в такий складний для країни період. І захищав усіх нас — і мене, і мою маму, і мою доньку зокрема. Від імені своєї родини я подякувала Баті (так шанобливо називали комбата його товариші по службі) за все, що він робить.

— У вас у батальйоні досить багато 20-річних хлопців, яким потрібно не терористів відловлювати, а дітей народжувати. Як їх вберегти від загибелі? Вам не страшно за них?

— Безумовно, страшно. Але наведу такий приклад. У наш батальйон спочатку записався молодий хлопчина, а потім — його батько, який пройшов Афганістан, воював у спецпризначенні. Ми з ним поговорили: «Здоров'я в тебе вже не те, контузії, поранення. Як тобі воювати?» «Із сином хочу бути поруч, вберегти його, — сказав. — Допоможіть зробити все, щоб він не поїхав з вами». Я відповів, що не буду перешкоджати вибору хлопця. І після тренувального табору він все ж вирішив їхати з нами на Схід. Така у нас молодь. Її неможливо зупинити — потрібно лише направляти й допомагати.

— Ще два роки тому 18-річні хлопці знаходили в себе неіснуючі хвороби, щоб тільки не піти служити в армію. А зараз самі записуються добровольцями, йдуть до військкоматів...

— Може, я пафосно скажу, але це пояснюється великою довірою до Збройних Сил. Коли ми входимо у звільнені міста, нас зустрічають з радістю.

— Чому ви вирішили стати десантником? У вашій родині були військові?

— Від служби в армії в мене залишилися дуже хороші спогади. Тут я зустрів справжніх друзів. Зрозумів, що таке дружба, якою вона буває. Дуже вдячний за це своїм командирам. Пройшовши армію, зрозумів, що хочу залишитися в Збройних Силах. Вступив до Рязанського училища. Конкурс тут був більший, ніж в МГУ. З цього навчального закладу нікого не відраховували за неуспішність, однак третина вступників не доходила до випуску. Наприклад, йдемо ми на лижах 60 кілометрів у повній бойовій викладці. І якщо ти втомився і сів у машину супроводу — все, наступного дня не можеш стояти у строю, ти свій вибір зробив...

— Ви могли уявити, що настане день, коли доведеться воювати за свою країну, за свій народ?

— Безумовно. Ми ж йшли в училище саме для того, щоб Батьківщину захищати.

— Скільки існує ваш 11-й батальйон «Київська Русь»?

— Із січня цього року. Саме тоді ми почали його формувати. За законом мене не могли призвати, і мені таки відмовив військовий комісар. Довелося написати заяву, що в мене немає претензій, про все знаю, але маю величезне бажання служити.

— Дружина знала про ваше рішення?

— Вона — дружина військовослужбовця, тому для неї не було нічого дивного в моєму вчинку. Так, важко, але це моє рішення.

— До вас у батальйон потрапили дев'ять житомирян-добровольців, які, пікетуючи Міністерство оборони, домоглися того, щоб їх призвали.

— З деякими з них я був знайомий. Їхнє бажання захищати свою Батьківщину зрозуміле. Вони вміють воювати, можуть навчити цього інших. Але є в нас і люди, які прийшли в армію, не маючи бойового досвіду, які ніколи не служили. У багатьох — хороша освіта, стабільний бізнес. Можна було б пересидіти цей час десь за кордоном, на морі, але вони настільки патріотичні, що не змогли залишитися осторонь. І серед тих, хто приїхав буквально кілька днів тому, приємно було зустріти свого колишнього підлеглого, вже пенсіонера. А я його бачив колись лейтенантом... У кожній роті є сержант або курсант, які колись були у мене в підпорядкуванні. Вони знають, що мої вимоги жорсткі, накази — теж, але вони підпорядковані головному завданню — захисту Батьківщини.

— Скільки вам ще не вистачає добровольців?

— Тисяч зо двадцять.

— Ви хочете свою армію створити?

— Звичайно! Відновити Українську армію, відродити її такою, якою вона була раніше. Під час зустрічі з представниками міської адміністрації Дебальцевого у відповідь на їхні скарги, що вони не були у відпустці, я запропонував за свій рахунок відправити їх на БТРах у Крим.

— Два в одному — і чиновники відпочинуть, і Крим відвоюємо?

— Чому відвоюємо? Заберемо! А потім підемо відвойовувати ту частину України, яка знаходиться в Росії: Калузька, Білгородська, Воронезька області, Краснодарський край. Це історичні землі України. Недарма наш батальйон має назву «Київська Русь». Зона відповідальності в нас дуже велика — від Прибалтики до Сахаліну.

— Якщо воювати, то все своє забирати. Якщо дітей народжувати — то відразу трійню...

— Є таке.

— Як часто зідзвонюєтеся з сім'єю?

— Не завжди виходить поговорити кожен день, але намагаюся. Хлопчики підростають, у них виникає багато запитань. Чесно кажучи, не думав, що синам доведеться побачити мене у військовій формі. Але так сталося. Перед від'їздом з тренувального табору «Десна» на Схід України я на кілька годин заїхав додому. Було вже пізно. Не знаю, як діти прокинулися, але вони встали і принесли мені Чебурашку. Ця іграшка тепер постійно зі мною (Була вона з Батею і тієї миті, коли його вбили).

— Усіх, з ким я спілкуюсь тут, на передовій АТО, запитую одне й теж: воювати страшно?

— Мені завжди подобалося бути випусковим у літаку, тому що в цьому випадку відповідальність за інших перевищує страх. Ти повинен контролювати ситуацію. Солдати виконують накази, які їм віддає не офіцер, а я. Це моє рішення. Кожен командир батальйону має виконувати поставлене перед ним завдання з мінімальними втратами.

— Перемога буде за нами?

— Сумнівів бути не може. Ми вже перемогли! Переборовши себе, вийшовши проти влади, ми перемогли весь світ. Події, які відбуваються в нашій країні, незворотні. З людей вже неможливо вибити бажання бути вільними, висловлювати свою думку, реалізовувати себе. Тепер зобов'язана змінитися вся система. І той, хто приходить до влади, повинен розуміти: в людей у руках зброя. І потрібно чинити правильно: не забирати в народу шматок хліба, не тікати від податків, не прикривати бандитів. Інакше збройні громадяни прийдуть у кабінети й запитають... Роботи попереду багато!

Інтерв'ю записане журналісткою газети «Факти» Віолеттою Кіртокою з Олександром Гуменюком за кілька днів до його загибелі.

Особовий склад батальйону вимагає присвоїти посмертно своєму Баті звання Героя України. І Київська обласна адміністрація вже подала відповідне клопотання до Адміністрації Президента — в цьому нас запевнив перший заступник голови облдержадміністрації Дмитро Христюк. Є думка, що нагороди також повинні отримати бійці, що брали участь у тому бою і зуміли винести з вогню тіло свого командира й поранених, а потім знищили засідку та бойову техніку противника.

Командир взводу 11-го батальйону територіальної оборони «Київська Русь» Василь ЩЕРБАКОВ, позивний «Сват»:

— Нам було поставлене завдання — висунутися вперед на кілька населених пунктів та виставити блокпости. Ми завдання виконали. Проте під час проведення рекогносцировки потрапили в засідку терористів. Ми були вшістьох у легковому автомобілі Nisan, і нам відрізали шляхи відступу й руху вперед, з боків стояли їхні снайпери. За всіма ознаками вони хотіли полонити Батю. Тому терористи спочатку не стріляли. Але Батя першим почав стріляти і дав команду «відкрити вогонь». І закрутилося.

Олександр Гуменюк — ворог ворогів України. Я такого патріота та офіцера ніколи не бачив. Він помер гідно, зі зброєю в руках. Хоча міг сховатися за моєю чи іншого бійця спиною. Але ж ми добре знали Батю.

Нас обстрілювали зліва, справа, спереду і ззаду. Ми потрапили в повне оточення. Шансів у нас не було взагалі. Проте полон і наш Батя — різні поняття й такого просто не могло бути.

На моїх очах він знищив щонайменше трьох терористів. Далі я його на деякий час втратив з поля зору, бо нашу машину почали обстрілювати з мінометів. За кілька хвилин почув голос Баті, той кликав на допомогу. Коли я до нього підповз, то побачив, що його поранено. Куля влучила нижче броні. З товаришем почали його відтягувати. А коли повернувся глянути, як він, погляд Баті навічно застиг, споглядаючи небо.

Начальник речової служби 11-го батальйону територіальної оборони «Київська Русь» Олександр К., позивний «Сан Санич»:

— Я його знав з першого дня створення батальйону. Він був не лише командиром батальйону, але й батьком. Це була людина з великої літери, він завжди піклувався про підлеглих. Його всі любили та поважали. Олександр Гуменюк був суворим, але водночас і добрим. Від підлеглих він завжди вимагав, щоб кожен був на своєму місці та чітко виконував свої обов'язки.

Наш командир батальйону завжди був на передовій, постійно вів бійців за собою, ніколи не відсиджувався в тилу.

Після його героїчної загибелі солдати батальйону були в шоковому стані. Я ніколи не міг припустити, що Батя загине перший. Але бойовий дух у батальйоні як був, так і залишився на високому рівні. Ми продовжимо виконувати поставлені завдання.

Без сумніву, Олександр Гуменюк заслуговує на звання Героя України. Він не у штабі відсиджувався, а вів свій батальйон вперед. Батя більше за будь-кого гідний цього звання.

Днями у столичному Будинку офіцерів провели в останню путь справжнього патріота України, командира 11-го батальйону територіальної оборони «Київська Русь» Олександра Гуменюка. Попрощатися з героїчно загиблим військовослужбовцем прийшло більше тисячі людей. Поховали українського героя на Лук'янівському військовому кладовищі в Києві.

●АНЕКСОВАНИЙ РЕГІОН

«ОБОРОНА КРИМУ» З ПРИЦІЛОМ

За оцінкою Ради національної безпеки і оборони України, загальна чисельність угруповання російських військ, зосереджених на окупованому Кримському півострові, досягла 22-х тисяч військовослужбовців.

Структура цього угруповання, його чисельність, озброєння свідчать про далекосяжні плани російського військово-політичного керівництва не лише відносно утримання під своїм контролем окупованого українського півострова, а й відносно південних районів материкової України, як би Кремль не намагався це приховати запевняннями про «оборону Криму».

Причина російської активності зрозуміла. Крим «з Україною» і Крим «без України» — це два абсолютно різні півострови. Особливо в середньо- і довгостроковій перспективі. Тобто існування півострова та його розвиток пов'язані з материковою частиною нашої країни, як би російському керівництву не хотілося його «ізолювати» або включити в російську державну «орбіту».

У соціальному, інфраструктурному, фінансово-економічному та інших аспектах життєдіяльності нормальне існування півострова, а надто — як курортної зони, просто неможливе без «великої» України.

У СОЦІАЛЬНОМУ, ІНФРАСТРУКТУРНОМУ, ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОМУ ТА ІНШИХ АСПЕКТАХ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ НОРМАЛЬНЕ ІСНУВАННЯ ПІВОСТРОВА, ПРОСТО НЕМОЖЛИВЕ БЕЗ «ВЕЛИКОЇ» УКРАЇНИ

У зв'язку з цим нинішнє російське керівництво напевно вивчало досвід своїх попередників, наприклад, імператриці Катерини II. Вона навіть після визнання кримським ханом своєї васальної залежності від російського престолу була змушена ще довгі роки воювати з Туреччиною за контроль над Причорномор'ям, бо по-справжньому включити Крим до складу імперії без контролю над прилеглими до нього територіями просто не могла. І дуже чудово це розуміла.

Думаю, якби Путін і його радники, затіваючи кримську авантюру, хоча б на секунду засумнівалися в тому, що їм вдасться поставити під свій контроль територію Донецької, Запорізької, Херсонської, а також Одеської та Миколаївської областей України — ніякої анексії взагалі б не відбулося.

Але вона вже відбулася. І тому, зайшовши у Крим, сьогодні Путін вже не може від нього відступитися. Півострів став для нього чимсь на кшталт валізи без ручки. Причому тепер забрати цю ручку в хазяїна валізи з кожним днем йому стає дедалі важче.

Ось чому сьогодні півострів фактично перетворюється на своєрідний путінський плацдарм. І немає жодного сумніву, що за слушної нагоди звідти цілком можуть завдати удару по українському материковому Причорномор'ю.

З військового погляду, відокремлений удар з території Криму дуже ускладнений — вузький перешийок, зручний для ефективної оборони українськими військами, причому порівняно невеликими силами, і очевидна можливість розгорнути необхідні резерви поблизу перешийка, використовуючи для цього розвинену транспортно-логістичну інфраструктуру регіону. Водночас, зосередження російського ударного угруповання на самому півострові пов'язане з низкою труднощів (чого тільки поромна переправа варта). Усе це робить підготовку і завдання удару з Криму дуже трудомісткою й витратною справою.

НА СЬОГОДНІ НА ПІВОСТРОВІ ВЖЕ ЗАФІКСОВАНО БЛИЗЬКО 30–35 ТАНКІВ ТА 450 БОЙОВИХ БРОНЬОВАНИХ МАШИН, ДО 30 РЕАКТИВНИХ СИСТЕМ ЗАЛПОВОГО ВОГНЮ (РСЗВ), А ТАКОЖ ДО 55 АРТИЛЕРІЙСЬКИХ СИСТЕМ СТВОЛЬНОЇ АРТИЛЕРІЇ КАЛІБРУ 122 ММ І БІЛЬШЕ

Але й не зовсім неможливо. Особливо, у разі прориву з Криму «в комплексі» із завданням низки інших ударів. Наприклад, уздовж азовського узбережжя або висадкою оперативного десанту на українське чорноморське узбережжя «лівіше» Криму. Ось чому російська армія продовжує гнати на півострів особовий склад, бойову техніку та озброєння.

А нагода для початку «звільнення» може виникнути зовсім несподівано, і тому ударне угруповання, готове атакувати Україну, російське військово-політичне керівництво вважає за краще мати напоготові завжди.

Основні сили й засоби російське військове командування в даний момент стягує в північну, північно-східну та північно-західну частини півострова. Головний рубіж проходить по умовній лінії Джанкой — Чорноморське, де розташовується основна частина головних сил цього угруповання, а передові рубежі винесені вперед — по лінії Братське — Яснополянівка — Медведівка.

А взагалі, нарощування російською армією сил і засобів на півострові відбувається ударними темпами. Переважно шляхом переміщення з'єднань Південного військового округу (виявлено частини й підрозділи як мінімум двох мотострілецьких бригад зі складу цього округу), також й амфібійних зі складу МП Чорноморського флоту ВМФ РФ. У Криму так само розгортається ешелонована система ППО, включаючи ЗРК типу С-300 ПМ і ЗРПК «Панцир-1С», обладнано позиції для ПБРК типу «Бастіон», перекинутих туди ще навесні цього року.

На сьогодні на півострові вже зафіксовано близько 30–35 танків та 450 бойових броньованих машин, до 30 реактивних систем залпового вогню (РСЗВ), включаючи не лише БМ-21 Град, а й 9К57 і 9К58 (відповідно «Смерч» і «Ураган»), а також до 55 артилерійських систем ствольної артилерії калібру 122 мм і більше.

Посилюється також авіаційне угруповання, особливо його ударна складова. Російське військове керівництво цілком офіційно оприлюднило свої плани дополнити авіаційне угруповання (до 40 бойових літаків) з фронтових бомбардувальників Су-24М ескадрильєю ударних бомбардувальників Ту-22М3 і перекинути туди ж підрозділ новітніх багатофункціональних винищувачів Су-30. Крім того, наявність на півострові близько 55–60 одиниць багатофункціональних і ударних вертольотів Мі-8/17 і Мі-24/35 також наводить на певні думки.

Слід чітко розуміти, що вся ця «виставка досягнень російського ВПК» зібрана в Криму зовсім не для курортних розваг. А обслуговуючий її персонал прохолоджуватися в унікальних кліматичних умовах півострова не буде.

Костянтин МАШОВЕЦЬ,
«Народна армія»

Народна армія
21 серпня 2014 року

НАШ ПОТЕНЦІАЛ

ЧИ ГОТОВИЙ ОПК ДО ПЕРЕОЗБРОЄННЯ ВІЙСЬКА?

Для створення в Україні війська європейського типу, добре оснащеного, мобільного, компактного, а головне — здатного ефективно виконувати функцію протидії зовнішній агресії, потрібно 5–7 років і щорічне виділення на переозброєння не менше 700 млн дол. Такі умови реального реформування війська назвав директор Центру досліджень армії, конверсії і роззброєння Валентин Бадрак в інтерв'ю УНІАН.

При цьому, за словами експерта, частину озброєння і устаткування Україна не зможе виробляти на своїй території, його потрібно буде купувати. Тому спробуємо окреслити, яким є нинішній потенціал оборонно-промислового комплексу України, що вітчизняний виробник може запропонувати для переозброєння війська, а що доведеться придбати на міжнародних ринках ОВТ.

Український оборонно-промисловий комплекс від початку був орієнтований на поставки комплектуючих для військової техніки, яка вироблялася, як правило, в центральній частині Радянського Союзу — на території нинішньої Росії. ОПК також мав невисокі можливості щодо створення кінцевих зразків озброєнь і військової техніки.

— Їх випускалося не більше 8–12% від загального обсягу виробництва всіх підприємств ОПК України. До того ж на території нашої країни існувала дуже солідна ремонтна інфраструктура для підготовки озброєння, орієнтованого на потенційну війну із західним світом, — розповів Валентин Бадрак.

За роки незалежності значна частина підприємств комплексу не втрималася на плаву в умовах ринкової економіки і припинила своє існування. Без держзамовлення їм не вдалось уникнути розвалу. Втім чимало вітчизняних підприємств вижили і розвиваються завдяки іноземовленням. Нині за рахунок експортного потенціалу Україна зберегла низку ринково виправданих напрямів. За даними центру, у 2013 році експорт зброї і техніки подвійного призначення становив трохи більше 2 млрд доларів. В основному це результати діяльності «Укрспецекспорту» та його дочірніх підприємств, на які припадає 90% продажів, але є й інші учасники. Україна перебуває в середині другого десятка світових експортерів, і це дуже хороший результат.

При цьому наша країна спромоглася створити і розвинути деякі нові школи виробництва військової техніки. За словами експерта, кількість кінцевих зразків у нас збільшилася приблизно до 30% від загального обсягу продукції. Так, з нуля створена школа виробництва легкої бронетехніки. Нині ціла лінійка бронетранспортерів і легких бронемашин не тільки виробляється, але й експортується — сімейство БТР-4, БТР-3Е1, «Дозор». Важливо, що всі машини складаються за модульним принципом — на одній і тій же базі виготовляється техніка з принципово різними функціями — від командирських до медичних машин.

— Ліцензія на легку бронемашину «Дозор» була продана полякам, бронетранспортери поставляються «Укрспецекспортом» в Ірак, Таїланд. Це підтверджує успішність школи. Крім того, практично з нуля була створена школа міліметрової радіолокації. Розробник і виробник — приватне підприємство, холдингова компанія «Укрспецтехніка», яка об'єднала фахівців у галузі радіолокації. Підприємство випускає новітню радіолокаційну продукцію і модернізує наявну. Це — лінійка РЛС нового типу: «Малахіт», «Лис», «Барсук». Ці РЛС прийняті на озброєння вітчизняного війська, — розповів Валентин Бадрак і додав: — Україна раніше ніколи не виробляла високоточні засоби ураження (крім авіаційних ракет «повітря-повітря»), але на сьогодні ДП «ДержККБ «Луч» створена ціла лінійка високоточних засобів ураження, які увійшли в бойові модулі для бронетехніки і вертольотів. Оперативно освоїв складання «АвтоКрАЗ», де створили нові машини, зокрема військового та подвійного призначення.

У цьому контексті треба наголосити, що нам вдалося зберегти бронетанкову школу, тобто виробництво танків. Був відтворений практично повний цикл виробництва танка. Спочатку це був танк Т-80УД, який поставлявся в Пакистан з 1996 року. А потім новий успіх — танк «Оплот», який є

МОДЕРНІЗАЦІЯ РЕАКТИВНИХ СИСТЕМ ЗАЛПОВОГО ВОГНЮ

ВІД «ГРАДУ»

Частини ракетних військ і артилерії Збройних Сил України найближчим часом отримають вдосконалені зразки реактивних систем залпового вогню. Модернізацію реактивних систем залпового вогню «Град» до рівня «Бастіон-1» виконує ДП «Шепетівський ремонтний завод», яке входить до складу Державного концерну «Укроборонпром».
Про актуальність такого підходу говорилося вже досить давно. Але традиційно все впиралося в заяви про відсутність необхідних коштів і можливостей.

Український варіант модернізації отримав позначення БМ-21У «Град-М». Проект на замовлення військового відомства був реалізований державним підприємством «110-й Харківський автомобільний ремонтний завод» спільно з Харківським конструкторським бюро машинобудування ім. О.О. Морозова. Рухомою платформою бойового комплексу замість Урала-375Д обраний вітчизняний тягач КрАЗ-6322 з колісною формулою 6х6. Це пов'язано з прагненням забезпечити уніфікацію колісних платформ у ЗС України, повідомляє defense-ua.com.

При цьому бойові комплекси розроблені у двох версіях: КрАЗ-6322РА «Бастіон-1» з довжиною шасі у 8,5 м і КрАЗ-6322РА «Бастіон-2» з шасі у 9,2 м. Основна відмінність довшого «Бастіону-2» — наявність системи швидкого перезарядження (СШП), розташованої безпосередньо за кабіною. 40 додаткових реактивних снарядів містяться в спеціальних відкритих обоймах, тож після залпу достатньо сполучити порожні направляючі з обоймами і вставити снаряди в труби. З використанням СШП процес повного перезарядження триває близько двох хвилин. На бойовій установці без СШП на це витрачається близько 7 хвилин.

При цьому розробники проекту з модернізації РСЗВ, як і самі військові, стверджують, що характер сучасного бою настійно вимагає значного скорочення часу на підготовку, передачу та прийом цілевказання, прицілювання БМ і відкриття вогню. На даному етапі підвищення ефективності як для «Бастіону-1», так і для «Бастіону-2» значною мірою пов'язане з оснащенням бойових машин системами супутникової навігації, що дозволяє значно підвищити автономність систем РСЗВ на марші й на вогневій позиції, здатне змінити і тактику бою із застосуванням РСЗВ. Розрахунками РСЗВ буде під силу швидко і автономно визначати свою початкову орієнтацію (поточний азимут і координати), в них з'явиться можливість значно скоротити час для підготовки стрільби і навіть вражати цілі з маршу. Лідером на пострадянському просторі у створенні приймачів ГЛОНАС/GPS і систем на їхній основі є вітчизняне підприємство

принципово новою машиною, дуже конкурентоспроможною в світі.

Збереглися школи метрової радіолокації — запорізький завод «Іскра» випускає, наприклад, нову РЛС «Пелікан». Також серйозно розвинуто школу виробництва окремих агрегатів для військових кораблів. Діє школа розробки та виробництва літаків — конструкторське бюро «Антонов», яке є на території колишнього Радянського Союзу фактично єдиним працюючим КБ такого профілю, забезпечуючи розробку і виробництво рампових військово-транспортних літаків.

Розвинулася школа двигунобудування — «Мотор Січ» і ЗМКБ «Прогрес».

— Що цікаво, ці підприємства розробляють і донедавна поставляли до Росії двигуни для крилатих ракет, цивільних і бойових вертольотів, літаків подвійного призначення, — каже експерт.

У цілому картина непогана, за винятком того, що за 23 роки військо мало що отримало з модернізованих, а тим більше нових зразків ОВТ. І тому вітчизняний ОПК став експортноорієнтованим та таким, що всі потреби армії задовольнити не може.

За оцінками директора Центру досліджень армії, конверсії і роззброєння Валентина Бадрака, вітчизняний ОПК може задовольнити потреби армії приблизно на 30–35%. А Збройні Сили України зараз потребують активного переозброєння. Що українська армія могла б закуповувати у вітчизняної оборонної промисловості?

Насамперед легку бронетехніку — для підвищення мобільних якостей, засоби радіолокації — для виявлення. Також, за словами Валентина Бадрака, необхідно завершити розробку автоматизованої системи управління та зв'язку і реалізувати державну програму «Вертоліт», яка була ініційована декілька років тому. Йдеться про створення національного вертолітного виробництва. У цілому потрібно модернізувати всю ту техніку, яка є в нас на сьогодні.

Щодо зброї стримування, то, на думку Валентина Бадрака, необхідно розвивати ідею створення крилатої ракети, експериментальний зразок якої вже є. Потрібно все довести до того, щоб була адекватна кількість дивізіонів для створення ракетного щита стримування. Щоб мати якісну систему протиповітряної оборони (ППО), яку Україна не виробляє, потрібно модернізувати самостійно ті системи, що в нас залишилися, а певну кількість закупити. Що стосується військової авіації, то, на думку експерта, в майбутньому для України було б правильно або закуповувати, або орендувати частину парку літаків західного виробництва.

Також варто звернути увагу й на те, що за останні 5–7 років приватний сектор в «оборонці» відіграє дедалі помітнішу роль.

ЗА 2013 РІК ЕКСПОРТ ЗБРОЇ І ТЕХНІКИ ПОДВІЙНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ СКЛАВ ТРОХИ БІЛЬШЕ 2 МЛРД ДОЛ. УКРАЇНА ЗНАХОДИТЬСЯ В СЕРЕДИНІ ДРУГОГО ДЕСЯТКА СВІТОВИХ ЕКСПОРТЕРІВ, І ЦЕ ДУЖЕ ХОРОШИЙ РЕЗУЛЬТАТ

— Тут головні гравці — «АвтоКрАЗ» і «Мотор Січ». Холдингова компанія «Укрспецтехніка» займається міліметровою радіолокацією. Варто ще згадати львівський концерн «Маркет-Матс», який розробив і поставляє тренажерні системи для літаків МіГ-29 і бойових вертольотів Мі-24. Широко відома невелика науково-виробнича фірма «Адрон», яка розробила системи захисту для вертольотів від високоточної зброї. Їх закуповують навіть країни НАТО. Названі компанії можуть сьогодні серйозно змінити на краще ідеологію переозброєння української армії, — вважає Валентин Бадрак.

Після припинення співпраці України з Росією у сфері військово-технічного співробітництва дехто поспішив із заявами про крах окремих наших підприємств, замість слушних конкретних пропозицій, на ринках яких ми можемо розширити свої позиції.

— На Росію 2013 року припало близько 300 млн доларів, або 15% експорту військової техніки, техніки подвійного призначення і послуг. Як можна їх покрити? Україна не переозброювала своє військо. Тому частина ресурсів повинна піти на держоборонзамовлення, щоб оборонна промисловість країни отримала компенсацію шляхом розвитку національної армії. Близько 200–250 млн доларів у гривневому еквіваленті можуть бути спрямовані на нові українські розробки, на переозброєння, — підрахував Валентин Бадрак. — Є можливість переорієнтуватися на західні ринки, не обов'язково у військовій сфері. Україна поставляє ступені двигуна для європейської ракети-носія «Вега» і допомогла американцям створити нову ракету-носій «Антарес». Це варіанти компенсації в невійськовій галузі.

У військовій сфері теж є можливості. Скажімо, ракетна промисловість може виробляти ракети-мішені для американської національної системи протиракетної оборони (ПРО). В літакобудуванні в нас із Росією був запланований проект спільного створення вантажного літака. Після початку війни розвиток проекту можна вважати недоцільним і збитковим для України. Можна створювати ці літаки спільно з американцями. Це допоможе розвивати українське літакобудування і зберегти лідерство у великогабаритних авіаційних вантажоперевезеннях, і вже без Росії.

Насамкінець додам, що переозброєння української армії зразками ОВТ власного виробництва — найкраща реклама для продукції вітчизняного ОПК.

До того ж це відкриває дорогу для надходження передових технологій із Заходу, для розширення міжнародної виробничої кооперації. А це більші можливості для розширення своїх позицій на міжнародних ринках та переозброєння нашого війська.

Підготувала Світлана ЯРОВА, «Народна армія»

● РЕМОНТ ТА ВІДНОВЛЕННЯ ОВТ

«САНІ» ПРОТЕСТУВАЛИ МАРШЕМ

Артилерійська база озброєння разом із спілкою підприємців Сарненщини відновлює озброєння і військову техніку для підрозділів Збройних Сил України, залучених до антитерористичної операції на Сході нашої країни.

Зокрема, організація придбала 32 акумуляторні батареї для протитанкових керованих ракетних комплексів «Конкурс». Для ремонту автомобільної техніки вони закупили 40 літрів електроліту, гальмівну рідину, два робочі циліндри зчеплення, гуму на склоочисники, редуктор ВАЗ-2106, електроди, 4 автомобільні шини на КАМАЗ, головний гальмівний циліндр, 48 свічок запалення, ремонтні комплекти.

— Завдяки цьому вдалося відремонтувати шість автомобілів ГАЗ-66 і КАМАЗ. Підприємці передали нам також гідравлічний підйомник для переміщення вантажу, — говорить командир артилерійської бази озброєння підполковник Олександр Сварицевич. — До речі, на базі автомобілів ГАЗ-66 транспортуються батальйонні міномети 120-мм, які входять до комплексу «Сані», що вже пройшли тестовий марш.

Окрім того, за словами командування частини, підприємець Станіслав Мичка безкоштовно надав фуру, а одна з приватних фірм закупила 800 літрів дизельного палива, щоб озброєння до зони антитерористичної операції потрапило якнайшвидше.

Олександр ГАЙН, Львів

ДО «БАСТІОНУ»

ДП «Оризон-Навігація», що входить до складу ДК «Укроборонпром». Потенціал заводу буде використаний для вдосконалення РСЗВ.

Не менш нагальною вимогою є тісна ув'язка РСЗВ із системами розвідки, цілевказання і бойового управління. У такому поєднанні вони стають розвідувально-ударними комплексами, здатними вражати навіть малорозмірні цілі в межах своєї досяжності. Можливість проведення стрільби з ходу, автоматизація операцій заряджання пускової установки, скорочення часу згортання-розгортання якнайкраще позначиться на живучості системи. А розширення номенклатури застосовуваних боєприпасів істотно розширить коло завдань, що виконуються РСЗВ.

122-мм реактивні снаряди зі стабілізуючим опереннням для БМ-21 «Град», як правило, оснащуються осколочно-фугасної бойовою частиною. Також для них розроблені й інші типи боєголовок, включаючи касетні заряди з протитанковими і протипіхотними мінами. Максимальна дальність стрільби в базовій версії БМ-21 — 20,5 км, мінімальна — 5 км. Для 122-мм снарядів більш пізніх версій дальність стрільби заявляється вже у 40 км. Зокрема, такими снарядами оснащені модернізовані російські «Гради» і системи, які йдуть їм на заміну в армії Росії. Значний «приріст» дальності забезпечений шляхом вдосконалення ракетного двигуна (нове сумішеве паливо замість порохів, зниження ваги корпусу двигуна з 20 до 9 кг тощо).

Для України підвищення дальності стрільби з модернізованої РСЗВ — окреме і важливе питання. В арсеналі української армії далекобійних снарядів наразі немає. При цьому українські розробники вже заявили, що в модернізованому варіанті БМ-21 «Бастіон-1 (2)» поліпшені бойові характеристики комплексу шляхом використання нових боєприпасів, які дозволяють вести стрільбу до 40 км. Ймовірно, це завдання буде виконуватися українськими промисловцями в альянсі з однією зі східно-європейських країн, промисловість якої виробляє і експортує всю лінійку нових 122-мм реактивних снарядів.

Підготував Сергій ВОРОНКОВ, «Народна армія»

●«ГІРКО!»

«Я ЛЮБЛЮ ТЕБЕ БІЛЬШЕ ЗА ЖИТТЯ!»

Про такі історії кохання пишуть романи і складають поеми. Саме такого судженого — мужнього захисника і турботливого чоловіка — чекають змалечку всі дівчата. І саме таку кохану — ніжну і водночас сильну — шукають хлопці все життя. На долю Едуарда і Тетяни випало багато випробувань. Але навіть під час війни є місце для ніжних і романтичних почуттів.

У Головному військово-медичному клінічному центрі «Головний військовий клінічний госпіталь» МО України у Києві справжній весільний «бум». За два місяці тут відсвяткували вже п'яте весілля. Цього разу свої долі поєднали тяжко поранений у зоні проведення АТО військовослужбовець Едуард Ткач та його обраниця Тетяна.

— Ми разом вже два з половиною роки, розповідає 26-річна наречена. — Едик освідчився ще півтора року тому, але я все не наважувалася. Після досвіду невдалого першого шлюбу боялася нових стосунків. І не знала, як до цього буде ставитися мій син Іван. Але я даремно хвилювалася. Вони швидко порозумілися. Тепер Ваня називає Едуарда татком.

19-річний контрактник із Миколаєва служить у 79-й окремій аеромобільній бригаді. Вночі 3 червня їхня колона прорвалася крізь три ворожі засідки, щоб зачистити місто Красний Лиман на Донеччині. Під час запеклого бою поруч із бійцем розірвався снаряд. Кевларову каску розтрощило, уламки снаряда пробили голову.

Далі військовий мало що пам'ятає. Едуарда спершу транспортували в Харків, а звідти — до Києва. Дорогою у військовий шпиталь у хлопця зупинилося серце. Лікарі ледве витягли бійця з того світу. Отямився Едуард лише після 15 днів коми. Весь цей час поруч із ним були мама Надія Михайлівна й кохана Тетяна.

Фото Сергія ЗАВАЛЬНЮКА

— В Едуарда страшний діагноз — проникаюче осколкове поранення лівої скроневої частки головного мозку, — розповідає Надія Михайлівна. — Йому зробили кілька складних операцій. Попереду ще довге лікування за кордоном та реабілітація.

Прийшовши до тями, хлопець довго не міг зрозуміти, що знаходиться в госпіталі.

— Едик увесь час кликав товаришів, вовав у безпам'ятстві, — згадує Тетяна. — Він думав, що потрапив у полон. Намагався втекти. Лікарі терпляче до цього ставилися. Зараз йому краще. Він безупинно розпитує мене про своїх хлопців, просить розповідати новини з фронту. Едуард і зараз хоче повернутися в зону АТО.

Рішення одружитися в госпіталі закохані прийняли після весілля хлопців із 79-ї бригади — Олександра Пономарьова та Руслана Яриша. Командування Головного військово-медичного клінічного центру пішло назустріч нареченим. І сонячного суботнього ранку в клубі військового госпіталю представники Печерського РАГСу провели церемонію реєстрації шлюбу.

Під гучні оплески присутніх — друзів, медиків госпіталю, волонтерів — молодятам вручили свідоцтво про шлюб. Цілий шквал привітань обрушився на подружжя! Побажати щастя молодятам прийшли і представник Прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка, і начальник госпіталю Анатолій Казмірчук, і безліч їхніх знайомих.

На весільному рушнику, вишитому Тетяною, закохані дали клятви нареченого і нареченої.

— Я люблю тебе більше за життя! — тихо і ніжно промовив Едик своїй обраниці. — Ти моє перше і єдине, справжнє кохання.

— Я найщасливіша жінка в усьому світі! — зі сльозами на очах говорила Таня. — Адже ти поруч зі мною турботливий, ніжний, сильний, справедливий! Я вдячна Богу, що подарував мені тебе!

Кохання Едуарда і Тетяни подолало безліч перешкод. Попереду їх чекає ще багато турбот, але молодят тепер це не лякає. Головне, що вони одне в одного є. Вони разом. І саме їхні почуття допомогли перемогти смерть, ще раз довівши беззаперечну істину — любов торжествує навіть на війні!

Геннадій ПЕРОВ,
Київ

●ГРА МІЛЬЙОНІВ

ФУТБОЛ І АРМІЯ ЄДИНІ

18 серпня у Будинку футболу відбулася прес-конференція, присвячена підготовці до матчів національної збірної України із командами Парагваю та Словаччини.

У заході взяли участь президент Федерації футболу України Анатолій Коньков, голова правління ПрАТ «Україна Футбол Інтернешнл» Володимир Лашкул, а також представники Міністерства оборони України — начальник відділу Департаменту фінансів Міністерства оборони України Олександр Погорілий, помічник начальника Генерального штабу Міністерства оборони України Роман Чаплинський та виконувач обов'язків начальника управління спорту Міністерства оборони України Віктор Довгодько.

На початку прес-конференції Анатолій Коньков зазначив: «Федерація футболу України намагається допомогти тим, хто бере участь у бойових діях на Сході країни. Ми робимо все, що в наших силах. Окрім гри, що об'єднує, відтепер це і безпосередня матеріальна допомога. На виконкомі ФФУ ми прийняли рішення перерахувати 1 мільйон гривень Головному військово-клінічному центру Міністерства оборони України. Це благодійна фінансова допомога військовослужбовцям, постраждалим під час бойових дій у зоні проведення АТО».

«Футбол не може залишатися осторонь тих подій, які відбуваються в Україні. Добре, що не тільки на рівні ФФУ і ПрАТ «Україна Футбол Інтернешнл», а також на рівні клубів і гравців виявляється ініціатива щодо допомоги вітчизняному війську.

Минулого тижня, наприклад, відбувся матч між молодіжною збірною України і ФК «Черкаський Дніпро». Квитків було продано на 37 тисяч гривень, а загалом завдяки спонсорським внескам нам вдалося зібрати 850 тисяч гривень, які підуть на допомогу нашим військовослужбовцям. Це була ініціатива молодіжної збірної — гравців і тренерського штабу. Крім того, реалізація квитків на матчі збірної України із командами Парагваю та Словаччини також включає збір коштів (по 5 гривень з кожного квитка) на потреби армії. Сподіваємося на участь кожного вболівальника у цьому вкрай важливому процесі», — сказав під час прес-конференції Володимир Лашкул.

Представники Міністерства оборони України своєю чергою подякували ФФУ за її внески на адресу Збройних Сил України та поінформували футбольну спільноту про проведення благодійного матчу між збірними ЗС України та зірками української естради, який відбудеться 6 вересня на стадіоні «Динамо» імені Валерія Лобановського. Ініціаторами цього матчу стали як Міністерство оборони України, так і зірки естради, зокрема Віктор Павлік.

А поки артисти та військові готуються до свого двобою, у Сєвєродонецьку вже відбулася товариська гра між ветеранами київського «Динамо» та збірною АТО. Про нього розповів один з учасників цієї зустрічі, воротар ветеранської команди «біло-блакитних» Святослав Сирота. «Матч пройшов у чудовій атмосфері! Зібралася практично повна працююча трибуна. Вболівальники скандували «Слава Україні!» Не гірше, ніж у Тернополі чи Львові! Спасибі нашим хлопцям з АТО і жителям Сєвєродонецька, які дуже активно раділи і нам, і бійцям Українськї армії!»

Команду ветеранів «Динамо» очолив Володимир Безсонов, якого знають на Луганщині ще і як одного з тренерів місцевої «Зорі». У складі «динамівців», окрім нього, взяли участь Віктор Хлус, Іван Яремчук, Віталій Косовський та інші. На трибунах були присутні виключно сині й жовті кольори; вболівальники не сильно відрізняли команди, вважаючи за краще гасла «Слава Україні», «Героям слава!»

Підготував Костянтин НІКОЛАЄВ,
«Народна армія»

●ХВИЛИНИ ПОЗИТИВУ

«БОЄЦЬ» АТОШКА

Штаб антитерористичної операції. Суворе дотримання військового порядку. Серйозні, заклопотані обличчя бійців. І ось раптом під ноги із дзявкотом викотилося смішне цуценя, яке спочатку з перестorогою обнюхало мої запилені берці, а згодом, побачивши в руках фотоапарат, наче справжня зірка подіуму, стало кумедно позувати. Зветься песик Ато, але, оскільки він ще зовсім маленький, всі кличуть його Атошка. Це юне створіння є справжнім улюбленцем наших солдатів і, відчуваючи це, віддячує їм тим же.

Дивлячись на веселу тваринку, мимоволі подумки переносишся в мирне повсякденне життя, згадуєш рідний дім та дорогих людей, які з хвилюванням чекають на тебе.

Володимир ВОВКОГОН,
Житомир

●МИТЬ РОЗРЯДКИ

Худну на трьох дієтах — двома не наїдаюсь!

***

Чоловіки, якщо ви зустріли дівчину: очі — вишеньки, груди — персик, фігурка — грушечка... Це — не любов! Це — авітаміноз! Фрукти їсти треба!

***

— Що робиш?

— Слухаю музику, п'ю чай, деградую як особистість.

***

Хто рано встає, тому кажуть: «Сядьте! Пара ще не закінчена!»

***

Дивовижні перетворення: влітку мікроавтобуси стають мікрохвильовками.

ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ ●МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 21-23 серпня: *малохмарно, місцями мінлива хмарність. 21 серпня на заході та півночі, 22 серпня на півночі та півдні, 23 серпня на сході місцями короткочасні дощі, грози. На решті території переважно без опадів. Вітер змінних напрямків, 3-8 м/с, при грозі пориви 15-20 м/с. Температура повітря вночі +14...+19°С, на півдні до +22°С; вдень +23...+28°С, місцями до +30°С.*

По Києву та області на 21-23 серпня: *мінлива хмарність. 21-22 серпня місцями короткочасні дощі, грози. 23 серпня переважно без опадів. Вітер змінних напрямків, 3-8 м/с. Температура повітря у Києві вночі +15...+17°С, вдень +25...+27°С; по області вночі +14...+19°С; вдень +23..+28°С.*

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10738
Ціна вроздріб – договірна
Зам. **№ 36614**

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Роман БАКУМЕНКО
Провідні літературні співробітники — Наталія ШАРОЙКО, Юлія ГОРБАНЬ

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua
Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.